

Acción Católica

SEMANARIO PARROQUIAL

AÑO XX - NUM. 470 - GRANOLLERS, 3 DE ENERO DE 1960

EDITORIAL

Què demanem a l'Any Nou?

L'Any Nou, al principi, ens fa sempre una mica de respecte; per això, segurament, l'escrivim amb majúscula. Després, quan ja no serà tan nou, l'any quedarà reduït a una xifra, una més en una llarga llista... És que els homes, encara que amb pretensions de saber molt, no hem pas trobat la manera d'endevinar què ens portarà l'any acabat d'estrenar i això ens causa aquest respecte. Els homes, avesats a comptar i a mesurar, ens sentim impotents, petits, davant dels interrogants que no ens desclouen llur misteri.

Dues pretensions, demanar i donar, teixeixen la xarxa complexa de les nostres vides. Generalment demanem més del què donem. Demanem molt i sovint, però donem poc i amb recança. I, davant de l'Any Nou, aquesta constant troba una ocasió més de manifestar-se. Què ens portarà, què ens oferirà, què ens donarà aquest any? Aquestes preguntes les formulem gairebé indefectiblement. Però ens caldria, ben segur, pensar més en trobar resposta a una altra pregunta més urgent: Què donarem a l'any nou nat?

I donar vol dir donar-se, donar-nos per tant (les exigències convé sempre plantejar-se-les, primer, hom mateix). Allò que demanem a l'Any Nou, ho demanem, al cap i a la fi, a la societat en la qual vivim, i aquesta societat no s'enriqueix ella sola, sinó d'acord amb allò que tots hi anem aportant. Ens cal, doncs, donar abans de demanar. Si San Pau deia, repetint un passatge dels Proverbis, « Déu estima el que dona amb joia », i tot el misatge cristià és incitació a la donació fins a l'exigència de la pròpia vida per als germans, no ens serà difícil deduir la manca d'esperit cristià d'aquells — massa nombrosos — que viuen a l'esquena de la societat, que en treuen beneficis abundosos sense fer-hi una aportació. I, inevitablement, la societat on aquests són nombrosos està tarada en la seva pròpia essència.

Què hem donat a la nostra comunitat ciutadana, a la nostra comunitat parroquial? Què hem donat als altres, al món, a l'Església? Què els hem donat i, sobretot, què els donarem? Aquestes interrogacions ens haurien de proporcionar un bon examen de consciència — o un bon punt de meditació, com com vulgueu — per aquests dies inicials de l'any. I la resposta, que donarà el signe de la nostra generositat — condició indispensable per poder exigir qual-sevol cosa dels altres —, hauria de marcar un progrés accentuat. Així aquest món nostre seria una mica més ric en tot i nosaltres, amb ell, també ens enriquiríem. I un món més ric en bondat, en amor, en iniciatives a fi de bé, seria un món realment millor, on el viure seria molt més agradós. Però l'obra exigeix — tornem a dir-ho, encara una altra vegada, abans d'acabar — l'aportació generosa de tots.

J. V.

Seis causas fundamentales de la inquietud de nuestro tiempo

- 1 La violación de los derechos y de la dignidad de la persona humana y el desconocimiento de aquellos derechos referentes a la familia y al trabajo.
- 2 La transgresión del orden público y del valioso ideal de que el Estado se mantenga dentro del espíritu cristiano.
- 3 Los ataques a la libertad, integridad y seguridad de otras naciones, en todos los grados.
- 4 La opresión sistemática de las características culturales idiomáticas de las minorías nacionales.
- 5 Los cálculos egoístas de todos aquellos que luchan por conseguir el control de los recursos económicos y materiales que son de uso común, perjudicando, así, a las demás personas.
- 6 Y, particularmente, la persecución de la religión y de la Iglesia.

JUAN XXIII

Mensaje de Navidad, 1959

En este número

Què demanem a l'Any Nou?: J. V.;
Seis causas fundamentales de la inquietud de nuestro tiempo: JUAN XXIII;
Els Tres Reis d'Orient, de Carles Riba: M.;
Els Tres Reis d'Orient (fragment): CARLES RIBA; « Germinabit » n.º 65, Homenatge a Carles Riba: G.;
Pulso de la ciudad; Justo homenaje; Els Reis: CANAL; Deportes; El cine en nuestra ciudad; Espiritualitat: Epifania: J. C., pvre.; Libros, libros, libros; Vida parroquial; Parroquia de Nuestra Señora de Fátima.

ELS TRES REIS D'ORIENT

de Carles Riba

Sens cap mena de dubte, Carles Riba ha estat l'escriptor que més influència ha exercit damunt les joves generacions de poetes catalans.

Dotat d'una excel·lent cultura (Marià Manent el qualifica « producte d'una cultura més madurada que la nostra ») fou, a més a més d'un poeta depuradíssim, un crític agut i un gran traductor dels clàssics grecs a la nostra llengua.

La seva poesia, com la de López-Picó, és difícil d'entendre, però no obscura; cerebral, però no freda. La seva temàtica, profundament íntima, es concreta gairebé sempre a un problema essencialment humà: la lluita de la ment i els sentits, de l'esperit i el cos. I tota la seva producció es caracteritza per un rigorós treball de construcció, d'home que coneix a fons el seu ofici.

D'entre les seves obres, destacarem « Estances », « Del joc i del foc », « Elegies de Bierville », « Salvatge cor » i « Esbós de tres Oratoris ».

D'aquest darrer llibre ens interessa, avui, parlar un xic de la primera part, que porta per títol « Els tres Reis d'Orient ».

Aquest poema, relativament curt, té tot l'aire d'una narració. I de totes les obres de Riba, és de les més entenedores. Es limita a contar el viatge que feren els tres Mags, guiats per l'estel meravellós, fins arribar a la Cova, que el poeta anomena la Casa, després de suportar els rondineigs i desconfiances de camelliers i secretaris del sèquit, durant tot el camí.

Els tres Reis, però, no coneixen el defalliment. « Fan via, estranys al pensament ». Tenen fe i saben que han de trobar « el Rei que sempre salví » i saben, a més a més, que han de trobar-lo forçosament perquè « qui, guiat, el cerca, ¿ no el troba quan arriba? ».

Aquest « esbós d'Oratori » acaba amb l'acte de l'adoració, que el poeta, fent vessar la seva fèrtil imaginació, i amb paraules reblertes de tendresa, veu realitzada per tot un gran aplec d'infants que vénen i arriben de totes les terres del món. I, entre aquests infants, s'hi troba també el mateix poeta: « I l'infant d'ulls bonics que vaig ser, també hi era; i em recordo de tot ». — M.

Els Tres Reis d'Orient

(FRAGMENT)

*L'última tarda és prima i sense sol. L'estel
s'hi trasllueix, ja quasi sense cel
per declinar. Els tres formen la caravana:
han menjat, han begut,
a la taula reial cortesament rigut.
El camp se'ls dona, obert a dolça mida humana.
Fan cap, ja de vespre, al poblet.
L'estel s'atura al cim d'una casa — la casa:
entre el camp i un carreró estret,
la designa el quiet fulgor de l'alta brasa.
Al costat de la casa, sota l'esclat de brots
d'una grassa figuera, hi ha un pou, amb una dona
que treu aigua i que els mira d'un sol cop d'ull a tots,
acollint amb un pur llenguatge que no sona.
I entra dins, sense pressa, i en surt portant el Fill
i s'asseu al llindar. Que tot ha estat senzill!*

*Des d'ara els secretaris
deixaran que tot sigui contat de viva veu,
d'home que ha vist a home que veurà, perquè creu;
i el testimoniatge valdrà per mil·lenaris.*

CARLES RIBA

"Germinabit" n.º 65

Homenatge a Carles Riba

El número 65 de « Germinabit », circular de la U. E. M., corresponent a agost-setembre d'enguany, és extraordinari.

Té 70 pàgines. Extraordinari, doncs, per l'extensió.

Aplega 25 firmes representatives de les nostres lletres. També en aquest sentit podem parlar d'extraordinari.

El número és en homenatge a un valor essencial, que ho ha estat i ho serà encara molt més en el futur.

Parlem del mestre suara traspassat: de Carles Riba.

Aquest sol nom diu sobradament perquè el número és extraordinari.

L'he llegit de cap a peus, sense perdre'n res ni distreure'm.

I m'he recordat tot seguit d'anys enrere quan, a distància, vaig llegir tots els periòdics de l'època, referint el sentiment i l'homenatge popular en les morts de Mn. Cinto Verdager, d'Angel Guimerà, d'Enric Prat de la Riba i de Joan Maragall.

Com ells, Carles Riba, també havia auscultat i havia posseït l'ànima del poble. Per redreçar-la, per recrear-la.

Carles Riba, polifacètic, clàssic, universal, humà, ha afaïsonat la nostra cultura i aquesta, de les seves mans, ha recobrat la personalitat valenta i l'altura que, en altre temps, li eren pròpies.

No li ha estat fàcil el miracle.

Seguint la línia dels genis, ha estat el treballador laboriós, silent, enamorat del llenguatge. Ha begut a les fonts. Amb mètode. Amb disciplina. Quaranta set anys de brega cisellant la paraula.

« Germinabit », en recull tot el procés. De l'obra i de l'home. Fent-la, s'ha realitzat ell. Ha aconseguit plenament la seva mesura.

Carles Riba va traçar-se un camí, va imposar-se una tasca, i n'ha recèixit.

Mestre en la prosa, en la traducció, en la crítica, en la poesia, en l'ensenyament, en l'amistat, en la conversa, en el diàleg, podia ben escriure aquestes darreres paraules: « en la mort ningú no improvisa... Tot es fa, tot surt del que ja hi havia », que ens recorden aquelles altres seves en el pròleg a les « Elegies de Bierville »: « Morim sols, s'ha dit en frase d'esferidosa economista; sí, sols, però plens de tot allò que hàgim recèixit a convertir, de fora a dins, en possessió espiritual i en substància de valor. Es així sols i plens que també vivim. I que també ens hem de salvar: el punt de maduresa vingut, despendre's; més justament, ésser collit: com un fruit que fa la seva final aquiescència al Qui n'ha preparat, des de la primera llavor, el complex i generós creixement ». — G.

Dioramas de la Infancia de Jesús

La Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros y por gentileza hacia nuestra ciudad de los Sres. C. Miguel Mateu Plá y esposa. D.ª Julia Quintana de Mateu, ha realizado, en la Casa de Cultura San Francisco, una exposición de Dioramas relativos a la Infancia de Jesucristo, consistente en 18 magníficos cuadros que representan otros tantos pasajes de la infancia del Salvador, debido al arte exquisito del escultor figurista D. Martín Castells y del proyectista-escultor, D. Juan Torner. Desde luego, tal como se había previsto, dicha exhibición ha constituido un éxito completo y han sido muchísimos los granollerenses que han aprovechado estas festividades navideñas para acercarse a su contemplación y admirar el primor de sus figuras, delicadas obras de arte y la justa y adecuada ambientación de cada escena, en la que se han cuidado los detalles hasta la minuciosidad, tanto desde el punto de vista de ambientación general como el particular de cada personaje u objeto, dominando en todas ellas una tónica de extraordinaria simplicidad en el sentido de dar realidad y calor humano a cada diorama, que de esta forma parece un retablo de nuestra vida cotidiana, trasplantada a los tiempos de los primeros años de la vida de Jesús, con lo que creemos adquieren un extraordinario valor instructivo y los hace más asequibles a nuestra comprensión. Difícil tarea sería la de destacar entre ellos los más sobresalientes, ya que todos están concebidos con idéntica delicadeza artística, si bien puestos a citar algunos, pondríamos por ejemplo: «La Virgen visita a su prima Santa Isabel», «La matanza de los inocentes», «Los primeros pasos del niño Jesús» y «Jesús entre los doctores de la Ley». No nos queda, pues, otra cosa que felicitar a sus distinguidos constructores y a la Entidad y Sres. que han tenido el acierto de presentarlos en nuestra ciudad.

«Els Pastorets»

Continúan representándose a teatro lleno los tradicionales «Pastorets» en el Centro Católico, teniendo anunciadas nuevas actuaciones para hoy domingo y para el día 6, en funciones de tarde y como última representación el próximo domingo día 10.

Exposición de Pinturas

Los incansables amigos de la Sociedad artística «Grosoldart» han organizado, en la Casa de Cultura San Francisco, una notable exposición a la que han concurrido los artistas Sres. Cuch. Torradell, Icart, Mas, Pagés, Durán y Alguero y que ha constituido un éxito artístico de importancia.

ACCION CATOLICA— 3

Pájaros y Peces

Como se ha hecho ya tradicional en estos días, la Sociedad Antigua Pajaril, ha instalado, en uno de los salones de la Caja Provincial de Ahorros, una nutrida exposición de pájaros y peces, bajo el Patrocinio del Excmo. Ayuntamiento de Granollers y que constituye el I Concurso Comarcal, dotado con importantes premios.

Arbol y Pesebre

El navideño Arbol de Navidad, con sus ramas cuajadas de luces de diferentes colores, estrellas y guirnaldas plateadas, junto con el «pesebre», adorna y da calor navideño durante estos días la fachada del edificio de F. E. T. y de las J. O. N. S. y Radio Juventud de Granollers.

Recital de Villancicos

Los componentes del conjunto vocal de la Agrupación Excursionista de Granollers han obsequiado con uno de sus clásicos recitales de villancicos a las Rvdas. Hnas. Josefina en su Convento de la calle de San José, el día 1 del Nuevo Año y ante el pesebre navideño. A las felicitaciones recibas con tal ocasión, unimos la nuestra más cordial.

Los Dioramas Sociedad pesebrista local

En el próximo número daremos noticia más detallada de los dioramas instalados en la Caja Provincial de Ahorros y que, como en años anteriores, han sido también muy visitados por los granollerenses con motivo de las fiestas de Navidad y Año Nuevo.

Justo homenaje

El día de San Esteban tuvo lugar la entrega de una reproducción de la imagen del Patrón de nuestra ciudad, a la familia Roca-Umbert.

Hizo la ofrenda, en bellas y emotivas palabras, nuestro Rdo. Deán-Arcipreste D. José Campo, destacando la generosidad que siempre ha tenido la familia Roca-Umbert hacia nuestra Parroquia, haciendo memoria del inolvidable Sr. Esteban Roca, cuya estimación hacia nuestra ciudad es bien patente, dijo, de todos los asistentes.

En nombre de la familia agradeció el bello donativo, D. José María Roca Umbert, quien puso de manifiesto que el ejemplo de su llorado padre será seguido por él y sus hermanas, que si bien no son hijos de nuestra ciudad, se consideran del todo vinculados a ella;

Los aplausos de los asistentes rubricaron los bellos parlamentos.

El acto tuvo lugar en el despacho de la Alcaldía, y asistieron al mismo, además de los ya mencionados, los señores Boada y Buixó con sus respectivas esposas, la esposa de D. José María, Junta de Reconstrucción con su vicepresidente D. Carlos Font y numeroso público.

Els Reis

Els Reis és el gran dia de la il·lusió.

Els infants tremolen d'emoció davant els presents dels tres Sants barons, que, avui fa anys, adoraren el Déu Infant a la Cova de Betlem.

Els grans contemplen corpresos els rostres dels petits, procurant captar fins la més ínfima espurna del seu goig.

Tothom participa de la fantasia.

Es la diada del somni col·lectiu, que té el seu centre en la col·lectivitat a l'hora més gran i més petita: la família.

Els Reis són pedres que ajuden a bastir l'edifici — sempre en construcció — de les nostres famílies.

No creiem pas que siguin causa de commoció important en el món de l'infant.

Cal, només, en general, que els pares sàpiguen revelar-los a temps i donar una explicació adient.

Sense passar-se de mida i fer-ne exhibicions públiques, tampoc són, necessàriament, ofensa al principi — llei moral i norma pedagògica — de sinceritat.

Pots ser perquè realitat i fantasia són igualment components de la vida.

Perquè l'home té dret a teixir llurs somnis.

Fins i tot, moltes vegades, té necessitat de fer ho.

Per a l'infant, somni i realitat no són massa lluny l'un de l'altra. Cada cosa pot tenir molts noms diferents i cada nom pot dir moltes coses.

I qui sap si en el fons, la realitat autèntica és la unitat en un sol nom que vol dir totes les coses.

La unitat en una sola cosa, que viu en cada nom.

I qui sap si, a cada llar, els homes som només servidors i instruments d'aquells Reis de l'Orient, per a perpetuar, a través dels segles, l'acte d'adoració i d'homenatge de la saviesa a la innocència. De l'home gran, coneixedor del món, revestit en autoritat, a un infant queriu, plora i juga. A un infant que era fill de Déu i volgué ésser el germà de tots els infants de la Terra.

Perquè allò que és ben cert, és que, per diferents camins, els Reis arriben cada any. I la il·lusió és feta.

CANAL

Desde siempre el mejor
CHAMPAÑA
PERMONT'S
CAVAS PERMONT'S - San Sadurn de Noya
Pruébelo, se convencerá
REPRESENTANTES:
Bodegas J. Serra, MET'S

El nuevo Pabellón Deportivo

Recientemente hemos tenido ocasión de visitar la pista cubierta que se halla actualmente en construcción en los terrenos de la zona deportiva de la ciudad y cuya inauguración está prevista para la fecha conmemorativa de la liberación.

Hemos quedado gratamente sorprendidos de la magnitud de la obra, ya que si exteriormente da una buena impresión, al apreciar con detalle todas sus características, como deportistas y como granollerenses hemos de sentirnos aún más satisfechos de que haya sido posible tal realización.

Sin entrar a hacer un análisis detallado de los múltiples beneficios que ha de reportar al deporte local el contar con una pista cubierta, salta a la vista como hecho irrefutable la enorme ventaja que representará a las actuales, y futuras, generaciones de practicantes deportivos.

Por su aforo y por representar el estar a salvo de cualquier contingencia meteorológica ha de permitir a los clubs granollerenses, alguno de los cuales han probado repetidamente su acierto en grandes organizaciones, el superar largamente la calidad y cantidad de montajes extraordinarios ofrecidos a sus seguidores. Cosa que ha de repercutir indudablemente en una mayor difusión del hecho deportivo.

Estos clubs y entidades han de sentir inexcusablemente la responsabilidad de hacerse dignos de unas instalaciones que de forma generosa se les ofrecen por el esfuerzo de unas Corporaciones.

De la misma forma hemos de señalar las obligaciones que a nuestro entender contraen los deportistas practicantes, al contar, para el normal desarrollo de sus actividades de entrenamiento y competición con unas ventajas relevantes frente a las condiciones en que se han desenvuelto hasta aquí las anteriores generaciones de practicantes. Que no olviden que al camino duro, con muchos sacrificios, que supieron seguir los pioneros de los deportes amateurs de Granollers, se debe, al menos en buena parte, el podernos ocupar hoy de un tema como el que hemos comentado.

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas Familiares

«Vértigo» (3) Alfred Hitchcock (Mundial): Argumento tomado de una novela francesa escrita por los autores de «Las diabólicas». La versión española, deformada, hace incomprensibles ciertos momentos del film. Película obsesionante y de argumento complicado (doble personalidad y descubrimiento de un crimen). No faltan rasgos de humor ni alardes de técnica. No es una gran película.

«El robo del siglo» (2) Michael Mc. Carthy (Coliseum): Film de acción (espionaje). Escenario: Amsterdam, durante la pasada guerra mundial, días antes de ser ocupado. El clima de terror y angustia está bien conseguido. Dirección e interpretación, aceptables. Fotografía buena.

«Un cadillac de oro macizo» R. Quine (Mundial): Comedia de origen teatral bien adaptada al cine. Presenta la lucha entre una empleada ingenua y unos capitalistas sin escrúpulos. Película sin pretensiones que distrae a un público no demasiado exigente. Buena interpretación.

«Un angel pasó por Brooklyn» (1) L. Vajda (Principal): Debe distinguirse entre lo que es y lo que quiso y pudo ser. Quiso ser una película moderna llena de poesía. Sólo lo consigue en los últimos momentos. El argumento resulta simpático y entretenido. Interpretación regular y fotografía correcta.

«Hechizo de la selva» (1) A. Ancilotto (Principal): Buen documental sobre escenas de la selva. Lleno de interés y gracia para espectadores juveniles.

«La casa de te de la luna de agosto» (2) David Mann (Coliseum): Obra teatral (se nota en los diálogos largos y pesado) sobre problemas de las tropas de ocupación en países orientales, «Sayonara» era floja, pero mucho mejor. Interpretación correcta y fotografía buena.

— Duerma feliz con...

PIJAMA DOR-FEL

CAMISERIA-SASTRERIA

RIERA

PLAZA OLLAS, 18

Espiritualitat

Epifania

Per poc que ho pensem, no ens costarà gaire veure que el personatge central del misteri de l'Epifania no són els Reis que adoren, sinó el Salvador que se'ls manifesta. Ni l'adoració i l'homenatge dels Reis són la substància del fet, sinó la revelació al món del Missatge del Pare. El què ens captiva d'aquest misteri no són les riqueses que Jesucrist rep — l'or, l'encens i la mirra —, sinó el tresor que Ell dóna a la humanitat: la seva presència en carn humana.

Perquè per Jesucrist, revelar la seva immensa riquesa és donar-la. Tot manifestant la realitat de la seva vida divina, la comunica a aquí sap collir-lo. La vinguda del Verb equival a la revelació de que Déu és sobretot un ésser comunicable, un «Déu amb nosaltres».

Algú ha dit que tota la història de la humanitat ha estat desviada, malmesa, perquè Adam s'havia fet una idea falsa de Déu. Ell volia esdevenir com Déu. Déu mateix l'hi invitava. Però va errar el model. Cregué que Déu era l'ésser apartat, tancat, solitari.

Però quan Déu ha volgut manifestar el que realment és, s'ha revelat

amor, efusió d'Ell, donació generosa. Creient esdevenir Déu, Adam es diferenciava totalment d'Ell. Es tancava en la solitud, i Déu és comunicació.

Si avui molts germans nostres viuen apartats de Déu és també perquè en ténen un concepte equivocat. El món modern, ens diu el P. Congar, sembla un home que treballa intensament per un benestar llunyà, portant sense saber-ho un càncer devorador que el privarà de fruir-ne. Aquest càncer, diu, és un equívoc tràgic del que poc ens adonem: la separació imaginada entre Déu i l'Amor. En el fons totes les objeccions i dificultats es resumeixen en aquesta: «Déu és un ésser apartat. No té cap relació amb el treball, amb la realitat de l'amor humà, amb els problemes, grans o petits, de la vida real.»

L'Epifania ens invita a un retorn a la plena veritat del Déu Vivent, del Déu-Amor, del Déu que ha volgut fer-se semblant a nosaltres en tot, excepte el pecat, per a presidir la nostra comunitat humana, i donar a cada petita realitat un sentit i un fi més enlairats.

J. C. PREV.

LIBROS LIBROS LIBROS

Les aventures d'en Perot Marrasquí

de Carles Riba

Encara que de l'any 1917, es conserva actual.

La seva tercera edició data del 1950, a l'Editorial Selecta.

Poder dir això d'un llibre per a infants, és dir-ho tot.

Llibre de fantasia serena, d'humorisme rà, d'aventures possibles a la ment infantívola, de llenguatge digne, aconsegueix, ser allò que en diem « d'una peça ».

També aquest llibre fa honor al mestre.

El marc de les aventures és nostrat. L'ànima dels personatges, sobretot la d'En Perot, escau a la nostra psicologia. Inclús l'humorisme és ben bé de la nostra terra.

Recorda les obres mestres de la literatura infantil: Viatges de Gulliver, El Llibre de la Jungla, Les Rondalles populars d'En Patufet, Els contes d'Andersen, etc.

Es un notabilíssim llibre infantil digne de ser llegit per les persones del més refinat gust literari. — G.

El Petit Príncep

d'Antoine de Saint-Exupéry

Un llibre reeixit. Totalment íntim, interior, lleu, molt delicat.

Es una mena de conte per a les persones « grans », assenyades, fetes, acabades, amb experiència, segures i donades a coses i tasques importants.

Es un himne a les coses senzilles, petites, sense importància: l'infant, la flor, la font, l'estel...

Es un elogi de l'amic; llegiu el capítol 21, el diàleg del Petit Príncep i la guineu.

Un testimoni de fidelitat, com exigència de maduresa.

Té intuïcions definitives: « Només hi veiem bé amb el cor. Tot el que és essencial és invisible al ulls ». Les

assaboreixes, les recordes i fins encomanen actituds.

Sorpren saber que l'autor, de professió, pilotava avions; que morí d'accident, amb l'eina de treball a les mans, durant una actuació en la segona guerra mundial; que tota la seva obra « Terre des Hommes », « Pilote de Guerre », « Vol de Nuit », « Courrier Sud », « El Petit Príncep » i altres, diuen només — però fidelment — la seva vida.

Aquest és el seu èxit. Home d'avantguarda, home audaç, és una realització primerenca madura de les possibilitats de l'home en la nova civilització que desvetlla la tècnica. — G.

El globo rojo, Crin blanca i Bim, el burrito

de André Lamorisse

« El globo rojo », com a pel·lícula, era pura defícia. Lamorisse, el director, assolí un domini perfecte del color, de la composició de plans i del ritme cinematogràfic. Els altres dos títols corresponen també a pel·lícules que a casa nostra no hem vist encara. Però les tres, recollint text i fotografies, figuren en els llibres que ha editat Maucci, de Barcelona. Històries senzilles, humaníssimes, on la fotografia, la meravellosa fotografia de Lamorisse, explica més que qualsevol text. — V.

Daniels-Rops

per a infants

Daniel-Rops, a més de les seves monumentals « Història Santa », « Història de Jesús » i els volums en curs de publicació d'història de l'Església, ha redactat també textos religiosos per a infants, editats amb abundància de dibuixos. Una bonica introducció a la Història Sagrada, que a Espanya ha publicat Aymà, S. A. Editors, més un

LLIBRES PER A INFANTS

Vénen Reis. També cal que acostumem a llegir als nostres infants. A llegir les lletres del text i assaborir la il·lustració, el color, les fotografies que moltes vegades, expliquen més que un text. Aquí teniu, lector, uns quants llibres per infants. Aquesta plana no vol ser altra cosa que això: la indicació d'uns quants llibres d'entre la múltiple i variada literatura infantil dels nostres dies. — V.

altre, « San Pablo, Aventurero de Dios », aparegut a l'Editorial Mateu. — V

Història Sagrada. Vell Testament

Amb text de Roser Espona de Rahola i il·lustracions de Joan Mamano, Editorial Teide ha publicat un deliciós llibre per a infants, on es recullen escenes de l'Antic Testament. Escollides amb molt bon criteri, i de lectura fàcil i suggestiva, l'autora dedica el llibre als seus néts. Nosaltres, després de fullejar-lo, no dubtem en recomanar-lo per a tots els infants. — C.

La infància de Babar i Babar i la vella senyora

de Jean de Brunhoff

Són els dos primers llibres de la sèrie « Petits àlbums de Rosa Babar », editats per Aymà, amb divertits dibuixos originals i versió catalana de Carles Riba. També hi ha una versió castellana. L'elefantet Babar es guanya de seguida la simpatia dels infants que llegeixen i contemplen en devoció la història dels seus primers passos i jocs a la selva, fins a la mort de la seva mare i la fugida del petit elefant esporguit. En el segon llibre es descriu la vida de Babar a la ciutat, on ha anat a parar en la seva fugida. Es compra vestits i es fa una fotografia; viu a casa d'una vella senyora, que l'estima i l'ajuda, fins que se'n torna a la gran selva. Els dos àlbums són graciosos i d'una gran tendresa. — C.

LIBRERIA - ENCUADERNACIONES

CARBÓ

MATERIAL ESCOLAR

A. Clavé, 36 - GRANOLLERS - Teléfono 423

CHAMPAÑA

PERMONT'S

exclusivamente de cava...!

REPRESENTANTES:

Bodegas J. Serra, MET'S

TELEFONO 665

VIDA parroquial

CULTOS

Domingos y fiestas de precepto

Misas: mañana, desde las 7 hasta la 1, cada hora, con predicación del punto doctrinal. A las 9, Misa Parroquial con instrucción litúrgica. Tarde, a las 8, Misa Vespertina y bendición.

Confesiones: mañana, desde las 7 hasta la 1.30. Tarde, de 8 a 9.

Comuniones: En todas las misas. Puede pedirse fuera en casos particulares.

Rosario: a las 7 tarde.

Días laborables

Misas: mañana, 8 y 9. Tarde, 8,30.

Confesiones: mañana desde las 6.45 hasta las 10.

Comuniones: En todas las misas y cada cuarto de hora desde las 6.45 hasta las 10.

Rosario: a las 7.30.

Domingo, día 3, Fiesta del Santísimo Nombre de Jesús. Cultos según el horario anterior.

Miércoles, día 6, Epifanía del Señor. Es fiesta de precepto. Cultos como los domingos.

Domingo, día 10, Fiesta de la Sagrada Familia. Cultos como de costumbre. A las 9, Misa Parroquial Cantada. Se bendicirá una imagen de la Sagrada Familia para el nuevo coro de Nuestra Señora de Bellmunt. A las 7, Rosario. Novena y Sermón por el Rdo. Lorenzo Garriga, pbro.

Capilla de los PP. Escolapios

Misas desde las 6,30 hasta las 11,30, cada hora.

Colectas y Donativos

Reconstrucción Templo Parroquial

Colecta del 25 de diciembre . . . 1.184.90
» del 27 . . . 1.444.40

Construcción Casa Parroquial

Suma anterior . . . 58.247,85
Pibernat . . . 50,—
Total . . . 58.297,85

Campaña de ayuda al necesitado

Nota: En la suma publicada en el pasado número de Hoja Diocesana se incluyó dos veces, por error, una misma cantidad, falseando la suma total. Los datos reales son los siguientes:

Colecta Parroquia Arciprestal . . . 6.128,20
» Parroquia Fátima . . . 630,—
» Capilla PP. Escolapios . . . 500,—
Recogido por las señoras de A. C. de la Parroquia Arciprestal 29.793,40
ídem por las señoras de Fátima 1.710,—
Donativos anónimos . . . 300,—
Total . . . 39.061,60

Donativo para la « Escolanía » 1.000,—

Resumen de la estadística parroquial del año 1959

Bautismos: Niños . . . 213
Niñas . . . 179
Total . . . 410

Confirmaciones: Niños . . . 280
Niñas . . . 279
Total . . . 559

Matrimonios . . . 168

Defunciones: Hombres . . . 72
Mujeres . . . 64

Párvulos { Niños . . . 4
Niñas . . . 4
Total . . . 144

Han recibido todos los Sacramentos: 65
Sólo confesión y Viático . . . 2
Sólo Extremaunción . . . 32
Sólo Extremaunción condicionada . . . 5
Sin Sacramentos . . . 15
ídem por muerte natural repentina . . . 6
ídem por muerte accidentada . . . 11
Párvulos . . . 8

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Proclamas matrimoniales

Salvador Farré Companys y Mª Cinta Pedrola Grau; Juan Gaja Pedregosa y Pilar Llamas Toledo.

Matrimonios

Francisco Serrano Serrano con Paula Oller Portero; Elías Masnou Mas con Josefa Doménech Vilana; Eusebio Muñoz Martínez con Carmen García Romero; Enrique Puig Meri con M^a del Carmen Villarasa Subirana.

Bautismos

Julián Carbonell Pozo; Mª Asunción Nogueras Cervera; Nuria Andújar Almansa; Remedios Guiu Bonfill; Juan Viñallonga Moré.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Horario de misas — *Festivos, a las 8, 10.30 y 1 Laborables, a las 8 de la mañana.*

Catecismo — *A las 11'30 en el Barrio « Xarlet » y a las 3'30 de la tarde en la Parroquia.*

Santo Rosario — *Los domingos y fiestas a las 5 de la tarde.*

Día de Epifanía — *Es fiesta de precepto; las misas serán como todos los domingos. Durante la veneración de la imagen del Niño Jesús los feligreses que no lo hayan hecho, podrán ofrecer los boletines referentes a la compra del terreno de la nueva parroquia. Por la tarde, a las 4.30, los niños del Catecismo Parroquial recibirán el regalo de los Reyes por haber asistido a la lección de Doctrina los domingos.*

Campaña pro terreno de la nueva Iglesia — *A partir del primero de año unas comisiones visitan las casas de la parroquia para invitarles a participar en la compra de palmos de terreno. El ideal deseado es que todas las familias contribuyan, aunque en pequeña cantidad; en este caso, la colaboración de todos será mayor éxito, pues tenemos que sentirnos unidos a la nueva parroquia con esta aportación colectiva y unánime.*

Misas—Lunes, martes, gregoriana para difunto Luis Llobet. Miércoles, 1.ª, Benito Verdaguer; 2.ª, Apolonio Calvo; 3.ª, gregoriana Luis Llobet. Jueves, viernes y sábado, gregoriana Luis Llobet. Domingo: 1.ª, familia Pericas; 2.ª, Ramona Crusats, 3.ª, gregoriana Luis Llobet.

SASTRE - MODISTO

J. SALA JUANOLA

Príncipe de Viana, 13 - Letra C (bajos)
Calle del Cine Mundal
particular: Piso 1.º, 2.ª puerta

GRANOLLERS

Gráficas Garrell - Teléfono 681 - Granollers

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos innarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

PLAZA OLLAS, 18